

F.t. beslutn. vedr. en børneombudsinstitution

sker. Børneombudet skal også hjælpe børn og voksne med at løse de problemer, som de kommer med, og også på den måde får børneombudet en stor viden.

5. Børneombudet skal lave pjecer og tage ud i landet og fortælle om børnenes forhold, sådan at vi alle sammen får mulighed for at få de ting at vide, som børneombudet har fundet ud af.

Men børneombudet kan ikke selv bestemme noget eller lave noget om. Børneombudet skal kun være med til at hjælpe andre, når de skal bestemme eller lave om. Det kan også være, at der i forvejen er andre, som arbejder med de ting, som børnene skriver til børneombudet om. Så skal børneombudet lade henvendelsen gå videre til dem. Det er nemlig tit sådan, at børn ikke rigtig ved, hvor de skal henvende sig, hvis de har noget på hjerte. Men til børneombudet skal man altid kunne henvende sig, og så kan børneombudet hjælpe børnene videre, hvis det er nødvendigt.

Hvis der f.eks. er ballade derhjemme og de voksne og børnene har det dårligt sammen, så kan børneombudet ikke komme hjem og gøre noget ved det. Men børneombudet kan hjælpe børnene med at finde ud af, hvor de ellers kan gå hen med deres problemer. Hvis forældrene er blevet skilt, kan børneombudet heller ikke gøre noget ved det; men hvis børnene synes, at der er blevet taget for lidt hensyn til dem, kan børneombudet huske på, hvad der er galt, og så på et tidspunkt foreslå, at loven bliver bedre, så der bliver taget mere hensyn til børnene.

I Norge kom der for nogle år siden et børneombud, og det har der været gode erfaringer med. Hvordan gik det i 1983?

Der var 1.924 børn og voksne, som ringede eller skrev. Nogle af dem henvendte sig om de samme problemer, så børneombudet lavede ikke en sag om alle henvendelserne. Børneombudet lavede en sag om 830 af henvendelserne. De fleste sager var om noget, som drejede sig om et enkelt barn, en gruppe af børn, en skole eller en kommune. Hver fjerde gang skrev børneombudet en udtalelse til

nogen, som burde lave noget om. Det var for eksempel om børn på børnehjem, i fængsel eller på sygehus eller om børnehaver, legepladser og fritidshjem. Men børneombudet så også på skolenedlæggelser, skoleveje, farlige produkter, radio og TV og planlægning – især trafikplanlægning, hvor man tit glemmer børnene. Men mange gange hjalp børneombudet bare børnene med at komme videre til dem, som havde mere med sagen at gøre.

Børneombudet i Norge siger selv, at samfundet sparer penge, når børnene har det godt. Hvis børn kommer til skade i trafikken, koster det mange penge. Derfor er det en god idé, at børnene kan færdes trygt i trafikken.

Den norske regering og andre offentlige myndigheder spurgte også mange gange børneombudet, før der kom nye regler. 23 gange svarede børneombudet på den slags spørgsmål. De handlede om alt mellem himmel og jord: børnemishandling, massemedier, planlægning, byggeri, farligt tøj, private skoler, motorcykler og go-carts, film og video, adoption og meget mere. Når børneombudet udtalte sig, huskede det på, hvad børn og voksne havde ringet og skrevet om, og det blev der taget hensyn til.

Men børneombudet tog også selv sager op, hvis der for eksempel stod noget i aviserne om børnenes forhold, som børneombudet ville se lidt nærmere på. Endelig modtog børneombudet 263 henvendelser om foredrag på kurser og møder.

Hvert år udgiver børneombudet i Norge en beretning om arbejdet i det år, der lige er gået.

Forslagsstillerne foreslår, at der også i Danmark kommer et børneombud, og har derfor stillet dette forslag.

Som bilag er optrykt:

1. Den norske lov om børneombud.
2. Den norske »instruks for børneombudet og dets råd«.
3. Budget og regnskab for det norske børneombud for 1983.
4. En oversigt over høringsudtalelser, som børneombudet afgav i 1983.